

Geachte leden van de Tweede Kamer,

Dank dat ik mag spreken over een onderwerp dat mij nauw aan het hart ligt: het middelbaar beroepsonderwijs (mbo) en onze studenten. Als eigenaar van Life After School, een organisatie dat zich inzet voor de ondersteuning en begeleiding van mbo-studenten, heb ik de kans gekregen om van dichtbij te zien wat er nodig is om deze jongeren niet alleen te inspireren maar ook succesvol te laten uitstromen naar een mooie toekomst.

Algemeen:

Mijn visie op het mbo-onderwijs is tweeledig. Aan de ene kant zie ik een sterk onderwijssysteem dat zich inzet voor kwalificatie, socialisatie en de voorbereiding op de arbeidsmarkt. Aan de andere kant zie ik ook ruimte voor verbetering, vooral in de erkenning van de unieke behoeften van elke student en het bevorderen van de lifeskills van deze studenten. Het mbo vervult een cruciale rol in onze maatschappij, maar de balans kan nog beter. De inzet op basisvaardigheden zoals taal en rekenen verdient extra aandacht. Maar wat we echt vergeten is de inzet op lifeskills, essentiele levensvaardigheden. Door in te zetten op deze fundamentele vaardigheden, versterken we de positie van onze studenten in zowel hun persoonlijke als professionele leven.

Blok 1:

Als team Life After School werken wij dagelijks met duizenden mbo-studenten. Ik zie ik een sterke basis, maar ook een duidelijke noodzaak voor verbetering in de voorbereiding op de werkprijktijk en maatschappij. De druk binnen het mbo is groot, mede door de hoge verwachtingen en soms onvoldoende begeleiding. Doorleermogelijkheden zijn er, maar de bekendheid en toegankelijkheid kunnen beter. Erkenning, binding en aansluiting bij de leefwereld van de studenten zijn hierbij sleutelwoorden. De keuze is giganstisch. Wij moeten studenten veel beter voorbereiden opweg naar een bewuste en passende vervolgstap. Meer tijd aan besteden en ook het werkveld en de vervolgoopleiding eerder tijdens het schooljaar betrekken bij diverse programma's.

Blok 2:

De kwaliteit van het mbo-onderwijs is over het algemeen goed, maar sluit qua taal, vormgeving en flexibiliteit niet meer aan bij de doelgroep. We moeten toewerken naar nieuw en passend onderwijs. De uniformiteit in kwaliteit is een uitdaging. We moeten meer gaan inspireren, kwaliteiten omzetten naar passend werk en verfrissen.

Wat betreft uitval, is het cruciaal om flexibelere paden te bieden voor studenten die omstandigheden tegenkomen die hun studie bemoeilijken. De doorstroom en uitstroom naar de arbeidsmarkt of verdere studie moet naadlozer, met meer begeleiding en erkenning voor het individu. Nazorg programma's zijn essentiele! We mogen studenten niet te snel loslaten. We moeten ervoor zorgen dat wij op een laagdrempelige manier hulpvragen van studenten kunnen tackelen en verwerken. Hoe kan het zo zijn dat een groot deel van de studenten na diplomeren of bij uitval niet wat ze kunnen doen? Wat ze kunnen verwachten? Hierdoor kunnen studenten de verkeerde keuzes maken. Ook de inzet van laagdrempelige coaches/hulpverleners kan hierin een positieve bijdrage leveren.

Blok 3:

De aansluiting van het mbo op de werkpraktijk is een voortdurende uitdaging. Hoewel er inspanningen zijn vanuit de overheid, is een sterker en meer gecoördineerd beleid nodig om deze aansluiting te verbeteren. Sectoren met tekorten vereisen specifieke aandacht en innovatieve oplossingen, zoals partnerships tussen bedrijven en mbo-instellingen, om de instroom van gekwalificeerde studenten te verzekeren. Het overheidsbeleid moet flexibel en responsief zijn om in te spelen op de dynamische behoeften van zowel de arbeidsmarkt als onze studenten. Wat willen die studenten nou echt? Wat past? Wat is duurzaam en succesvol?

Samenvattend, het mbo is de ruggengraat van onze beroepsbevolking en speelt een essentiële rol in de persoonlijke ontwikkeling van jongeren. Door te investeren in erkenning, binding, en aansluiting bij de leefwereld van de student, kunnen we een omgeving creëren waarin elke mbo-student zich gewaardeerd voelt en geïnspireerd wordt om het beste uit zichzelf te halen. Dit is niet alleen een investering in de studenten zelf, maar in de toekomst van ons allemaal. Ook moeten wij alle niveaus hierin meenemen. Van entree tot aan niveau 4. Deze talenten moeten het podium krijgen dat ze verdienen.